

ಕೃತಿಯ ಆರ್ಥ. ಇದು ಕಾರಂತ, ಗೌರೀಶ ಕಾಯಿಣಿ, ಶ್ರೀರಂಗ ಮುಂತಾದವರ ವೈಚಾರಿಕ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ನೇಹರೂ ಅವರ ‘ಮಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಒಲೆಗಳು’ ಕೃತಿಯನ್ನು ನೇನಷಿಸುವ ತಾರಾನಾಥರ ‘ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಪತ್ರಗಳು’, ಆದರ್ಶ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವ, ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಗಢದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀರಾದವ ಶೈಶವೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗಲೇ, ಈ ಎರಡೂ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರೇಮಾಯತನದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ, ಹೀಗೆ ಪ್ರೇಮಾಯತನವು ಒಂದು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆ ವರದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು.

ಪ್ರೇಮಾಯತನದ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾತ್ಕಾರ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಗ್ರಂಥ ಘೋಟೋಗಳು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಪಟದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕ ಮೊದಲಾದ ಲೇಖಿಕರ ಜತೆ ಸುಮತಿಯವರು, ಸಮಾನಸ್ಯಂದರೂ ದಿಷ್ಟಿಭಾವದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಘೋಟೋಗಳಲ್ಲಿ ತಾರಾನಾಥರ ಮಿಶ್ರರೂ ಶಿಷ್ಟರೂ ಕೂತಿದ್ದು, ಅವರು ವಿಭಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯೋಗಪಟು ಬಿ.ಎಸ್.ಕೆ. ಅಯ್ಯಂಗಾರರ ಭೇಟಿಯ ವೇಳೆ ತೇಗೆದ ಪಟದಲ್ಲಿ, ಸುಮತಿಯವರ ಜತೆ ತಾರಾನಾಥರ ಶಿಷ್ಟರಾದ ಜಾನ್ ಹಾಗೂ ಹುಸೆನ್ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಿ ಇರುವರು. ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ, ತಾರಾನಾಥರು ‘ತಮೋಳಿಗೆ ಏಷ್ಟೇ ವ್ಯಾಪಾರ ಹೋರಾಟ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಗುಣಗಳಿವೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದು, ಭಗವದ್ವಿಜೇಯಲ್ಲಿರುವ ಚಾಲುವರ್ಣ ಕುರಿತ ಶೈಲ್ಕವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗುಣಭಾವ ನೆಲೆಯಿಂದ ಗಾಂಧಿಯವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ತಾರಾನಾಥರು ಗಾಂಧಿಯವರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರೂ, ಪ್ರೇಮಾಯತನದ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಸಾಬರಮತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರೇಮಾಯತನ ಹಾಗೂ ಹಮ್ಮದರ್ಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ತಾರಾನಾಥರ ಅನುಕೂಲಸ್ಥ ಶಿಷ್ಟರು ಮತ್ತು ಗಳಿಯರು, ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಪ್ರೇಮಾಯತನದ್ದು, ಅಸ್ವಲ್ಯಾತ್, ಧಾರ್ಮಿಕ ದ್ವೇಷ, ಅನಕ್ಕರತೆ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ರೋಗಗಳ ಎದುರು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಚಳಳವಳಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಕಲಾವಿದರ ಕರ್ಮಚ

ಪ್ರೇಮಾಯತನದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ನಡೆದವು. ಸ್ವತಃ ಸಂಗೀತಗಾರರಾಗಿದ್ದ ತಾರಾನಾಥರಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಅನೇಕರು ಶಿಷ್ಟವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದರು. ವ್ಯಕ್ತಿರಂಗಭಂಗಮಿಯ ಗವಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕಸ್ತುರಿ ಏರಪ್ಪನವರು, ಬೇನೆಬಿದ್ದು ಪ್ರೇಮಾಯತನಕ್ಕೆ ಬಂದವರು, ಶುಶ್ರಾವೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತೇ ಸಂಗೀತ ಕಲಿತರು. ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಕಾಯಲೇ ಗುಣಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂದು ತಾರಾನಾಥರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಖ್ಯಾತ ಸಂಗೀತಗಾರರ ಸಮಾಧಿಗಳಿರುವ ಹುಮನಾಬಾದಿನ ಮಾರ್ಕೆನಗರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತದ ಸಂಗೀತಗಾರರು, ಪ್ರೇಮಾಯತನಕ್ಕೂ ಭೇಟಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜೀವರ ಸಂಗೀತ ಕಲೆಕೆ, ಪ್ರೇಮಾಯತನದಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಯಿತು. ರಾಜೀವರ ಪ್ರಕಾರ, ತಾರಾನಾಥರು ಮಗಿಯನ್ನು ಸಂಗೀತದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಅವರ ಶಿಷ್ಟರು ಲೇಕ್ಕ ಮಾಡುವಾಗ, ಸಣ್ಣದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತ ಗುಣಗಳಿನ್ನುತ್ತೇ ಇದ್ದರಂತೆ. ಸ್ವತಃ ತಾರಾನಾಥರು ಭಾವಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಗಾಂಧಿಯವರಿಂತೆ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲೂ ಸಾಮೂಹಿಕ ಭಜನೆ ಕಾಯ್ದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು; ಅವರು